

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Zondag 22
Ochtenddienst / middagdienst

Broeders en zusters,

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 84 : 1 en 3**
- 4. Lezing van de wet**
- 5. Zingen : Psalm 19 : 4 en 5**
- 6. Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 7. Schriftlezing : Lucas 20 : 27 - 44**
- 8. Zingen : Psalm 110 : 1 en 2**
- 9. Tekst : Zondag 22**
- 10. Prediking**
- 11. Zingen : Gezang 168 (2 maal en in canon)**
- 12. Dankzegging en voorbede**
- 13. Inzameling van de offergaven**
- 14. Slotzang : Gezang 114 : 1 , 2 en 3**
- 15. Zegen**

Middagdienst

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 84 : 1 en 3**
- 4. Gebed om zegen over de eredienst**
- 5. Schriftlezing : Lucas 20 : 27 – 44**
- 6. Zingen : Psalm 110 : 1 en 2**
- 7. Tekst : Zondag 22**
- 8. Prediking**
- 9. Zingen : Gezang 168 (2 maal en in canon)**
- 10. Belijdenis van geloof door het zingen van Gezang 179b**
- 11. Dankzegging en voorbede**
- 12. Inzameling van de offergaven**
- 13. Slotzang : Gezang 114 : 1 , 2 en 3**
- 14. Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Sterven en de dood, daar over nadenken roept voor velen van ons gevoelens op van beklemming en misschien zelfs angst. Wat doet het met u, als u daarover nadent? Ik vind het niet vreemd als mensen iets van beklemming voelen als ze over sterven en de dood nadenken. Dat is toch begrijpelijk? Sterven kan soms van het een op het andere moment. Door een ongeluk of hartaanval. Maar vaak is het een proces, dat pijn en verdriet doet. Het is vaak een proces van aftakeling. Door ouderdom of door een slopende ziekte als kanker. Je wordt zwakker en zwakker. Je wordt steeds meer afhankelijk van de hulp van anderen. **[Beklemmend]** En dan heb je natuurlijk ook nog te maken met het verdriet van de mensen die je lief zijn en die je zien aftakelen. Vanuit dat oogpunt is het niet vreemd dat mensen er soms voor kiezen om dat proces te versnellen door voor euthanasie te kiezen. Ik zeg niet dat dat goed. Ons leven is van de HERE, maar als je je verdiept in het verloop van bepaalde slopende ziektes, dan kan ik het soms wel begrijpen. Aan de andere kant hoor ik ook wel eens broeders en zusters zeggen dat ze het niet erg zouden vinden als de HERE ze uit dit leven zou wegnemen. Dat is niet zozeer omdat ze moe zijn van het leven als zodanig. Maar wel omdat het leven hier op deze aarde veel verdriet doet. Ze missen hun man of vrouw en de pijn van het leven komt dubbel zo hard binnen omdat er grote wonden open liggen in hun hart. Ook heel begrijpelijk.

En dat brengt gelijk tot een belangrijk punt van onderscheid als het gaat over leven en dood. Er wordt wel eens gezegd van mensen dat ze levensmoe zijn. Maar goed beschouwd is dat geen goede uitdrukking. Want die mensen zijn waarschijnlijk niet het leven moe. Maar ze zijn dít leven moe. **[Niet levensmoe]** Ze zijn moe van de pijn en het verdriet dat dit leven met zich meebrengt. Maar als er geen pijn en ziekte, oorlog en ruzie in dit leven was, dan zouden ze helemaal niet levensmoe zijn. Ik heb dat ook ervaren bij een jongere die zichzelf van het leven had beroofd. Hij wilde wel leven, maar niet langer op deze aarde. Hij schreef zijn ouders dat hij het nu beter had en dat ze maar niet te veel over hem moesten rouwen. Hij was niet levensmoe, maar hij was de strijd en de pijn van het leven in deze wereld moe.

Tegen deze achtergrond mag ik u de blijde boodschap van de opstanding van het vlees en het eeuwig leven verkondigen. De blijde boodschap van Jezus Christus heb ik vanmorgen zo voor u samengevat:

[Thema & verdeling] De Heilige Geest eert Jezus Christus door in zijn leerlingen Christus' werk te volmaken.

Hij doet dat:

- 1. door hun lichamen uit de dood te laten opstaan,**
- 2. door hen eeuwig leven te schenken.**

We zullen dus eerst zien hoe de Heilige Geest Christus' werk volmaakt door hun lichamen uit de dood te laten opstaan. God heeft de mens geschapen op de zesde dag. En Hij vond de mens prachtig. Hij genoot ervan. In die mens zag God iets van zijn eigen heerlijkheid weerspiegeld. Sommige ouders beleven daar op een heel bescheiden manier iets van. Bijvoorbeeld als je kind in groep 8 zit en afscheid neemt van de basisschool. Of als je kind zijn middelbare schooldiploma ontvangt. **[Diploma uitreiking]** Of een diploma voor een vervolgonderwijs. Dat staat daar toch maar jouw kind. En dat vervult je van een zekere trots. Je kind wordt, en dan zeg ik het enig ouderwets, geëerd om zijn prestaties en iets van die eer straalt ook op jou als ouder af. En het werkt natuurlijk ook andersom. Als je kind in aanraking komt met politie en justitie dan ervaar je een stuk schaamte. Ook al heb je je kind goed opgevoed, je schaamt je toch ergens. Zo stralen de daden van je kinderen af op jou als ouders. En zo is het dus ook tussen God en ons. Wij zijn de kroon op zijn werk. Zijn trots en zijn vreugde. En de pijn van God was dan ook groot toen die mens, zijn oogappel, zijn woorden in de wind sloeg en meer waarde hechtte aan de woorden van de duivel. De vijand van God. Een vijand die er juist op gericht is God van zijn eer te beroven.

Ik heb het hier wel vaker over gehad, maar ik ontdekte laatst dat ik het toch niet voor iedereen even duidelijk heb uitgelegd. U, broeders en zusters, jullie, jongens en meisjes, zijn mensen die God naar zijn beeld heeft geschapen Gods eer. Dat geldt voor alle mensen. Maar voor christenen geldt dat nog meer. Want bij uw doop heeft God zijn heerlijke naam letterlijk aan uw en mijn naam verbonden. **[U bent Gods eer]** God de Vader heeft u aangenomen als zijn kind. Jezus Christus heeft zijn leven voor u gegeven. De Heilige Geest heeft beloofd in u te wonen en te werken, opdat u weer de mens gaat worden waar God zo blij mee was, toen Hij de mens geschapen had. En doordat God zijn Naam als Vader, Verlosser en Heilige Geest aan uw naam verbonden heeft, staat of valt zijn eer dus mede door uw gedrag. Kan uw Vader trots op u zijn? Bent u een trouwe leerling van Jezus Christus? Of moet Hij zich voor u schamen. Ontvangt de Heilige

Geest de voldoening dat Hij in uw leven mag zien dat u een ander mens aan het worden bent? En God eert dus zijn eigen Naam als Vader, Verlosser en Trooster door voor u werkelijk een Vader, Verlosser en Trooster te zijn. Maar als uw God niet toestaat uw Vader, Verlosser en Trooster te zijn, dan wrijft de duivel in zijn handen. Want dan bereikt hij precies wat hij vanaf het paradijs al wil. Dat u een schande bent voor God.

God komt dus op voor zijn heilige en heerlijke namen. En als onze Schepper kan Hij het dus niet aanvaarden als onze lichamen na onze dood voor altijd verloren gaan. Want dan zou de duivel feitelijk toch zijn zin krijgen. Want dan bent u uiteindelijk toch niet echt gered. U zou daar tegenin kunnen brengen dat uw ziel dan toch nog wel gered wordt. En dan hebt u op zich gelijk. Maar het is maar een gedeeltelijk gelijk. En u voelt dat waarschijnlijk ook wel aan. Want kunt u zichzelf voorstellen zonder lichaam? Uw lichaam hoort toch net zo bij u als uw innerlijk. God heeft ons geschapen met ziel én lichaam.

[Ook uw lichaam] En God bewijst dus zijn trouw aan zijn scheppingswerk door onze lichamen uit de dood te laten opstaan. Het Paasfeest begon met de opstanding van Jezus Christus. Het einde van Pasen is dat alle graven opengaan en alle doden in heerlijkheid opstaan. Als de dood alle lichamen heeft teruggegeven. Dan is de dood van alle macht beroofd. Door de Heilige Geest gaat de levenskracht van Jezus Christus zijn leerlingen beheersen.

Daarom gebruiken we, als wij bij het graf staan waarin we het lichaam van een broeder of zuster gaan begraven, graag het beeld van de graankorrel. Precies zoals Paulus dat ook doet in 1 Korintheërs 15. **[Kiem nieuw lichaam]** De graankorrel die in de grond vergaat en verdwijnt, maar die juist door dat proces wortel kan schieten en uit kan groeien tot een nieuwe plant. Hoe God uit het vergane lichaam weer een nieuw lichaam kan scheppen, dat weten we niet. Dat is ook moeilijk voor te stellen. Maar als God de eerste mens Adam en Eva uit de aarde heeft kunnen maken, waarom zou Hij dat dan niet kunnen bij de opstanding? Dat in de eerste plaats.

[Plaats twee] In de tweede plaats zullen we zien hoe de Heilige Geest Christus' werk volmaakt door Jezus' leerlingen het eeuwige leven te geven.

En laat ik dan maar beginnen bij de vraag die zoveel broeders en zusters, jong en oud, vaak bezig houdt als we het over het nieuwe leven hebben. De vraag of we elkaar zullen herkennen? **[Herkenning?]**

Voordat ik op die vraag antwoord geef, wil ik beginnen met de vraag te relativieren. Waarom willen dat graag weten? Dat heeft aan de ene kant te maken met pijn die we vrezen als we geliefden zouden moeten missen daar. Het heeft aan de andere kant te maken met ons natuurlijk verlangen om ons ergens thuis te voelen. Als je bijvoorbeeld alleen naar een receptie moet en je kent daar niemand, dan voel je je al gauw verloren. Want thuis voelen heeft voor ons veel te maken met bekenden om ons heen hebben. En als je dan in de hemel komt en je kent daar niemand dan voel je je daar gemakkelijk verloren. Zo denken we dan. Maar dat is een misvatting. Want in de hemel komt u niet tussen allemaal onbekenden terecht die u niet zien staan of die niet op uw gezelschap zitten te wachten. Want daar is geen zonde. Daar hebben alle mensen elkaar lief als zichzelf. En daar krijgt u niet de kans om u verloren of eenzaam te voelen. **[Ieder vertrouwder]** Daar heeft ook niemand meer geheimen voor elkaar. Ja, in de hemel zijn alle mensen u vertrouwder dan de meest vertrouwde mensen in uw leven hier. En binnen die overweldigende ervaring in het contact met alle mensen die u in de hemel en op de nieuwe aarde ontmoet zal er ook de herkenning zijn van de mensen met wie we hier op aarde een speciale band hebben gehad. Dat als relativierende opmerking vooraf.

Maar wat kun je verder zeggen op de vraag of we elkaar zullen herkennen. Op grond van wat de Heer ons voorhoudt in zijn Woord, zie ik niet in hoe het mogelijk zou zijn dat daar geen herkenning is. Waarom niet? Neem nu de tekst die we gelezen hebben. De Heer Jezus verwijst naar de ontmoeting tussen God en Mozes. Daar noemt God Zichzelf de God van Abraham en de God van Isaak en de God van Jacob. Zo zijn deze aartsvaders blijkbaar bij God. Als Abraham, Isaäk en Jacob. En als deze Abraham niet de man is die God uit Ur heeft geroepen, dan is hij niet langer Abraham. Als Isaäk niet de man is die met Rebekka getrouwd was. Wie is hij dan wel? Ja, broeders en zusters, wat betekent het nog dat God u eeuwig leven schenkt als er een harde knip tussen uw leven hier en uw leven in de hemel zit. **[Identiteit bewaard]** Een heel groot deel van wie u bent wordt toch bepaald door uw levensgeschiedenis? Door wat u hebt meegemaakt, door wat u hebt gedaan en hebt geleerd. Stel uzelf maar de vraag: als bij mijn sterven mijn geheugen wordt gewist, wie gaat er dan eigenlijk naar de hemel? Ben ik dat dan nog? Als u niet blijft wie u bent, wat betekent het dan nog dat God ú eeuwig leven schenkt en ú mag opstaan uit de dood?

'Maar', zo zult u misschien zeggen, 'dan herinneren we ons ook al de ellende van dit leven. De ellende van bijvoorbeeld slopende ziektes, verschrikkingen als van concentratiekampen, enz., enz.' Maar dan geldt wat de HERE in **[Jesaja 65 : 17]** schrijft: 'Zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Wat er vroeger was raakt in de vergetelheid, het komt niemand ooit nog voor de geest.' Het is niet zo dat het geheugen van de mens gewist wordt, maar het is zo, dat we er niet meer aan denken. De rijkdom van het nieuwe leven is zo overweldigend en zal zo onze gedachten en gevoelens beheersen, dan we er gewoon niet aan zullen denken. Dat is een ervaring die we in dit leven toch ook al kennen. Niet zo totaal en overweldigend als straks, maar toch. Mensen die rouwen over het verlies van hun geliefde, kunnen meemaken dat ze tijdens een feest of een reis zo aan het genieten zijn, dat ze toch even het gemis van die ander vergeten. Zo zal het straks ook zijn, alleen dan nog sterker.

De Heilige Geest wil het werk van Jezus Christus in u volmaken door u te laten delen in het leven van uw Verlosser. Want zo eert Hij Christus, door u tot eer van Christus te laten zijn. En dan neem ik u weer mee terug naar het begin van het eerste punt. Naar het feit dat Gods eer met u verbonden is. Hoe meer de Heilige Geest u kan vernieuwen naar het beeld van Jezus Christus, hoe meer u tot zijn eer bent. En hoe meer u in dit leven al uw geluk vindt in het leven met God, hoe meer de HERE van u zal genieten en hoe meer de duivel zal knarsetanden. Denkt u maar aan het begin van het boek Job. God was blij met zijn dienaar Job en wees daar de duivel op. En die kon dat niet hebben. **[Hoe meer de HG]** Hoe meer u en ik leven van het genieten met God, hoe meer de Heer Jezus kan genieten van de vruchten die Hij ziet op zijn verlossingswerk.

Van God genieten, dat is het doel van God met uw leven. Dat is het eeuwige leven, zoals de Heer Jezus in Johannes 17 : 3 heeft geleerd. 'Het eeuwig leven, dat is dat zij u kennen, de enige ware God, en hem die u gezonden hebt, Jezus Christus.' En dat betekent dus ook dat het eeuwige leven niet pas straks begint, nadat u gestorven bent. Maar het eeuwig leven is nu al begonnen voor wie voor en met God en zijn Zoon leeft. Eer dus God uw Schepper, eer uw Verlosser Jezus Christus en eer de Heilige Geest door van Gods liefde te genieten en door alles van Hem te verwachten wat u in dit en uw toekomstig leven nodig hebt.

Amen